

Прихована історія сорокового вірша — число двадцять п'ять

Єзекиїль, число шість

Jeff Pippenger
2026-08-11

Я звертався до уривка зі «Свідчень», який подає різні лінії істини у зв'язку з досвідом Єзекиїля, Ісаї та Івана в святині. Іван обернувся, щоб побачити голос позад себе, в першому розділі книги Об'явлення.

Я був у Дусі в день Господній і почув позад себе гучний голос, немов сурми, який говорив: Я є Альфа й Омега, перший і останній; і: Що бачиш, напиши в книгу та пошли сімом церквам, що в Азії: до Ефеса, і до Смирни, і до Пергама, і до Тіатири, і до Сард, і до Філадельфії, і до Лаодикії. І я обернувся, щоб побачити голос, який говорив до мене. І, обернувшись, я побачив сім золотих світильників. Об'явлення 1:10–12.

З острова Патмос, а потім у небесне святилище, де Іван бачить видіння Христа, про яке, як повідомляє нам сестра Вайт, — це те саме видіння, яке Даниїл бачив у десятому розділі своєї книги.

«Тими днями я, Даниїл, сумував три повні тижні. Приємного хліба я не їв, і м'ясо та вино не входили до уст моїх, і не мастив я себе зовсім... І звів я очі свої, і поглянув, і ось — один муж, зодягнений у льняну одежу, а стегна його були підперезані щирим золотом з Уфазу. Тіло ж його було як топаз, і обличчя його — наче блискавка, і очі його — як вогненні світильники, і рамена його та ноги його — як блискуча мідь, і голос слів його — як голос великого натовпу» (Даниїл 10:2–6).

«Цей опис подібний до того, який подав Іван, коли Христос був йому відкритий на острові Патмос. Не хто інший, як Син Божий, з'явився Даниїлові. Господь наш приходить з іншим небесним вісником, щоб навчити Даниїла того, що має статися в останні дні». Sanctified Life, 49.

Перші дев'ять віршів показують, яким чином Об'явлення Ісуса Христа розпечатуються безпосередньо перед закінченням людського випробувального часу. Це об'явлення було дане Богом Ісусові, Який передав його Гавриїлові, а той передав його Іванові з дорученням, щоб Іван надіслав цю вістку семи церквам. Ісая одержав своє доручення чинити те саме в шостому розділі, а Єзекиїль одержав той самий наказ у другому й третьому розділах. Іван є в'язнем, коли одержує своє доручення; Єзекиїль і Даниїл — полонені у Вавилоні, а Ісая живе за часів нечестивого юдейського царя Ахаза.

«Були колеса в колесах, улаштовані так складно, що на перший погляд вони здалися Єзекиїлеві цілковито безладними. Але коли вони рухалися, то рухалися з прекрасною точністю й у досконалій гармонії. Небесні істоти спрямовували ці колеса, а над усім, на

славному сапфіровому престолі, перебував Вічний; і навколо престолу сяяла веселка, знак благодаті й любові. Приголомшений грізною славою цього видіння, Єзекиїль упав на своє обличчя, коли голос звелів йому встати й почути слово Господнє. Тоді було дано йому вістку застереження для Ізраїля». Testimonies, 751.

І почув я голос Господа, що промовляв: Кого пошлю, і хто піде для Нас? І сказав я: Ось я, пошли мене. Ісаї 6:8.

«Це видіння було дане Єзекиїлеві в той час, коли його розум був сповнений похмурих передчуттів. Він бачив землю своїх батьків спустошеною...»

«Так само, коли Бог збирався відкрити улюбленому Іванові історію Церкви на майбутні віки, Він дав йому запевнення в зацікавленості й піклуванні Спасителя про Свій народ, об'явивши йому “Подібного до Сина Людського”, Який ходив серед світильників, що символізували сім Церков. ...»

«Ці уроки дані для нашої користі. Нам потрібно утверджувати свою віру в Богів, бо просто перед нами — час, що випробує душі людей. ...»

«Ми стоїмо на порозі великих і урочистих подій. Пророцтво швидко сповнюється. Господь при дверях. Незабаром перед нами відкриється період, сповнений приголомшливого значення для всіх живих. Суперечки минулого мають відновитися; постануть нові суперечки. Події, що мають розігратися в нашому світі, ще навіть не снилися людям. Сатана діє через людські знаряддя. Ті, хто докладає зусиль, щоб змінити Конституцію і домогтися закону, який запроваджує обов'язкове дотримання неділі, мало усвідомлюють, яким буде наслідок. Криза вже зовсім близько.»

«Але слуги Божі не повинні покладатися на самих себе в цій великій надзвичайній обставині. У видіннях, даних Ісаї, Єзекиїлю та Іванові, ми бачимо, як тісно небо пов'язане з подіями, що відбуваються на землі, і якою великою є Божа турбота про тих, хто вірний Йому. Світ не без правителя. Хід прийдешніх подій перебуває в руках Господа. Величність неба тримає у Своєму власному віданні долю народів, так само як і справи Своєї церкви. ...»

«У видінні Єзекиїля Божя рука була під крилами херувимів. Це має навчити Його слуг, що саме Божественна сила дарує їм успіх. Він буде діяти разом із ними, якщо вони відкладуть беззаконня й стануть чистими серцем і життям.

«Яскраве світло, що рухається серед живих істот із швидкістю блискавки, уособлює ту швидкість, з якою ця праця зрештою просуватиметься до завершення. ...»

«Браття, тепер не час для плачу й розпачу, не час піддаватися сумніву та невір'ю. Христос тепер не є Спасителем у Йосиповому новому гробі, закритому великим каменем і запечатаному римською печаткою; ми маємо воскреслого Спасителя. Він є Цар, Господь Саваот; Він сидить між херувимами; і серед боротьби та сум'яття народів Він і далі охороняє Свій народ. Той, Хто царює на небесах, є нашим Спасителем. Він відмірює кожне випробування. Він стежить за вогнем печі, що має випробувати кожну душу. Коли твердині царів будуть повалені, коли стріли Божого гніву пронизуватимуть

серця Його ворогів, Його народ буде в безпеці в Його руках». Testimonies, volume 5, 752–754.

Чотири біблійні свідки засвідчують той факт, що вістка Об'явлення Ісуса Христа дається тим особам, яких прообразно представлено цими переживаннями пророка у святині. Саме тоді, коли ми входимо до небесної святині, нам дається вістка, яку ми були поставлені звіщати. «Вогонь печі», що випробовує «кожну душу», є піччю з третього розділу Малахії.

Та хто витримає день Його приходу? і хто встоїть, коли Він з'явиться? бо Він — немов вогонь плавильника, і немов мило сукновала. І Він сяде, як плавильник і очишувач срібла; і очистить синів Левія, і переплавить їх, як золото та срібло, щоб вони приносили Господеві жертву в праведності. Тоді жертва Юди та Єрусалима буде приємною Господеві, як за давніх днів, і як у давні роки. Малахії 3:2–4.

Плавильник знає, що срібло перебувало в горнилі належний час тоді, коли воно стало настільки чистим, що відбиває обличчя плавильника. Цей факт про те, як у давнину очищали срібло, узгоджується з каузативним дієсловом «*maḥaḥ*», яке Даниїл побачив у десятому розділі. У ці останні дні Господь веде Свій народ до святині, щоб випробувати, очистити й переплавити кандидатів на те, щоб бути частиною знамена ста сорока чотирьох тисяч. У цей проміжок часу «Він працюватиме з» нами, «якщо» ми «усунемо беззаконня і станемо чистими серцем і життям». Дехто, як у Даниїла 10, утікає від цього досвіду, але ті, символізовані Даниїлом, які бачать велике видіння дзеркала — об'явлення Ісуса Христа, — матимуть, як показує Ісаїя, дотик вуглини з жертовника до своїх уст і будуть очищені та приготовлені, щоб нести звістку як відступницькій церкві, а потім і світові.

Звістка подається тим вірним душам у святині. Левит, двадцять третій розділ, коли його узгодити з періодом П'ятидесятниці, покликаний відображати Ковчег Заповіту у Святому Святых. Вірою побудова вісток цього розділу визначає три дороговкази в межах священної історії, в яких звершується випробування піччю. Божественно глибока — пророча структура двадцять третього розділу дозволяє дослідникові пророцтв знайти Єзекіїля в першому вірші першого розділу.

І сталося тридцятого року, четвертого місяця, п'ятого дня місяця, коли я був серед полонених при річці Ховар, що небеса відкрилися, і я бачив Божі видіння. П'ятого дня того місяця, — це був п'ятий рік полону царя Єгояхіна. Єзекіїль 1:1, 2.

Як священник у час запечатування ста сорока чотирьох тисяч, Єзекіїль перебуває в тридцятому році сімнадцятого ювілейного циклу, за п'ять років до третьої з трьох облог Єрусалима Навуходоносором у 587 році до Р. Х. Тридцятий рік у цьому вірші є через тридцять років після найбільшого пробудження в історії Старого Завіту, і це п'ятий день п'ятого року, таким чином число п'ять покладається на свідчення Єзекіїля. У перших двох віршах ми знаходимо тридцять, означене один раз, і число п'ять, згадане тричі. У структурі Левита двадцять третього розділу, узгодженій із П'ятидесятницьким періодом, друге випробування, представлене числом тридцять, сягає свята сурм, п'ять днів — до вознесіння Христа, далі п'ять днів — до дня викуплення, потім п'ять днів — до дороговказу, що

представляє як ранній (П'ятдесятниця), так і пізній (Кучки) дощ. Ця структура подає тридцять, а за ним — три кроки по п'ять. Єзекиїль перебуває в храмі, а структура Левита двадцять третього розділу є Ковчегом.

Історія засвідчує той факт, що Єзекиїль у цей момент перебуває за п'ять років до символічної облоги, яка, завершуючись, прообразно вказує на близьке запровадження недільного закону, представленого зруйнуванням Єрусалима. Число «п'ять» є первинним елементом структури Левит двадцять третього розділу, як і число тридцять.

У цих статтях було показано, що коли перші двадцять два вірші розділу зіставити з останніми двадцятьма двома віршами, а потім ці дві лінії по двадцять два вірші разом зіставити з п'ятдесятницьким періодом, то трьохетапний процес випробування, який є вогнем печі Малахії, виразно зображено. Три етапи мають альфу й омегу в першому та третьому етапах, що складається з низки чотирьох дороговказів, які представляють один етап.

Пасха, за якою слідує свято опрісноків, за яким іде приношення першоплоду ячменю, а потім — «п'ять» днів до завершення свята опрісноків. Ці чотири дороговкази складають перше випробування, і Ісус завжди ілюструє кінець початком, а третє випробування також складається з чотирьох дороговказів. Свято сурм, потім вознесіння Христа, за яким слідує день викуплення, а тоді через п'ять днів — настання як П'ятидесятниці, так і Кучок. П'ятидесятниця є символом раннього дощу, а Кучки є символом пізнього дощу. У моделі Левит двадцять третій і П'ятидесятниця, і Кучки узгоджуються.

Тож радійте, сини Сіону, і веселіться в Господі, Богові вашому, бо Він дав вам дощ ранній у належній мірі, і зішле вам дощ, дощ ранній і пізній, у першому місяці. Йойл 2:23.

Остаточний процес випробування й очищення розпочався 31 грудня 2023 року. Першим випробуванням було основоположне випробування, символізоване суперечкою щодо «грабіжників народу твого», яка розділила групу, що раніше була випробувана розчаруванням 18 липня 2020 року.

«В історії й пророцтві Слово Боже змальовує тривалий безперервний конфлікт між істиною та оманю. Цей конфлікт і досі триває. Те, що було, повториться. Давні суперечки відродяться, і нові теорії постійно виникатимуть. Але Божий народ, який у своїй вірі та у звершенні пророцтва виконав свою роль у проголошенні вістей першого, другого й третього ангелів, знає, на чому стоїть. Вони мають досвід, цінніший за щире золото. Їм належить стояти твердо, немов скеля, непохитно тримаючись початку своєї впевненості аж до кінця». Manuscript Releases, volume 1, 47.

У книзі Левит, у двадцять третьому розділі, перше випробування представлене пророчим поєднанням трьох подій, за якими через п'ять днів настає закінчення свята опрісноків. Пасха була першим днем, свято опрісноків — другим днем, а приношення первоплодів — третім днем. Через п'ять днів свято опрісноків закінчувалося. Пророча структура першого з трьох випробувань також представлена в третьому й останньому випробуванні. У тій третій

межовій позначці, що складається з трьох межових позначок, за якими йде одна, свято сурм є першим днем, а через п'ять днів настає вознесіння Христа, потім через п'ять днів настає день викуплення, а ще через п'ять днів і П'ятидесятниця, і свято Кучок позначають близьке недільне законодавство, яке в книзі Єзекіїля представлене як зруйнування Єрусалима.

Між завершенням свята опрісноків і святом сурм є тридцять днів, які не лише являють собою символ священика, але й друге з трьох випробувань, представлених у Божественній ілюстрації.

Хрещення Христа ілюструє три орієнтири: Пасху, опрісноки та первоплоди, бо ці три орієнтири являють смерть, поховання і воскресіння Христа. За цими трьома кроками йдуть п'ять днів до четвертого кроку, представленого завершенням свята опрісноків. Хрещення подає ці три кроки в одну коротку мить, коли Іван хрестив свого Месію. Весняні свята розділяють ці три кроки одним днем кожний, а осінні свята розділяють ці три кроки п'ятьма днями.

Коли ми застосовуємо першу перевірку весняних свят як поєднання трьох дороговказів, за якими через п'ять днів іде один дороговказ; а потім застосовуємо осінні свята як три дороговкази, за якими через п'ять днів іде один дороговказ, тоді встановлюється пророча структура, що складається з альфа-дороговказу трьох, за яким ідуть п'ять днів, після чого йдуть тридцять днів, а далі — третя перевірка осінніх свят як дороговказ із трьох, за яким ідуть п'ять днів; ця структура показує першу перевірку як таку, що охоплює загалом п'ять днів, після чого йде друга перевірка тривалістю тридцять днів, яка сягає третього дороговказу з п'яти днів. П'ять плюс тридцять, плюс п'ять дорівнює сорок ($5 + 30 + 5 = 40$).

За хрещенням Христа негайно послідували сорок днів, що завершилися трьома випробуваннями. У структурі двадцять третього розділу книги Левит у поєднанні з п'ятидесятницькою порою можна розпізнати значно більше, але на іншому рівні цей розділ являє Ковчег у Святому Святих.

Весняні та осінні свята в книзі Левит, розділ двадцять третій, розміщені посередині між двома суботами. Ці дві суботи представляють двох херувимів-охоронців, а дороговкази П'ятидесятницького періоду, узгоджені з Левит двадцять третім, представляють ковчег і двох херувимів-охоронців. У першому розділі Єзекіїля вводять до святині, і коли його туди вводять, він перебуває за п'ять днів до облоги, що веде до зруйнування Єрусалима, прообразуючи близький недільний закон. Недільний закон представлений П'ятидесятницею та Кущами в Левит двадцять третьому. Єзекііль перебуває в тридцятому році, а тридцять є періодом другого з трьох випробувань, що становлять вогонь печі з Малахії третього розділу. Друге випробування представлене тридцятьма днями, так само як Єзекііль перебуває в тридцятому році сімнадцятого ювілейного циклу, що почався під час великої Пасхи Йосії, як називають її історики. Єзекііль перебуває за п'ять років до облоги, що тривала вісімнадцять місяців, і він є в храмі, що є серединою трьох останніх випробувань, які очищають і випробовують останок. Петро був у Кесарії Филиповій (Паніумі), також посередині трьох випробувань, як це представлено Паніумом (Кесарією Филиповою), горою

Переображення та хрестом.

У 592 році до н. е. Єзекиїль надприродно стає «німим» і говорить лише тоді, коли Бог відкриває йому уста. Цей стан триває до падіння Єрусалима в 585/6 році до н. е. Бог спричинив, щоб він заговорив, коли почалася облога, того дня, коли померла «пожадливість» його «очей», але йому не було дозволено говорити вільно, доки не впав Єрусалим — «пожадливість» «очей» Ізраїля. Падіння Єрусалима уособлює близький у майбутньому недільний закон, і саме тут батько Івана Хрестителя, священник восьмої черги, який став німим під час служіння в храмі, де перебував Єзекиїль (у видінні), також був німим близько дев'яти місяців. Саме восьмого дня після народження Івана, коли Івана обрізували, йому було дозволено заговорити. Два пророки стали німими, перебуваючи у святині. Третім пророком, який став німим, споглядаючи Христа у святині, був Даниїл. У десятому розділі Даниїл перебуває у святині, і саме тоді, коли до нього вдруге з трьох разів доторкаються, він стає німим. У серединній точці Даниїл стає німим.

І коли він промовив до мене такі слова, я звернув обличчя своє до землі й онімів. І ось, хтось, подібний до синів людських, торкнувся уст моїх; тоді я відкрив уста свої, і заговорив, і сказав тому, хто стояв переді мною: О господарю мій, від видіння цього скорботи мої обернулися на мене, і я не зберіг у собі сили. Даниїл 10:15, 16.

Говоріння

Символіка «говоріння» позначена в законі про неділю, що незабаром настане, коли Сполучені Штати заговорять, як дракон; коли заговорить Валаамова ослиця; коли заговорить видіння Авакума і не збреше. Троє німих пророків, яких зроблено німими, доки вони перебувають у святині, заговорять при зруйнуванні Єрусалима. У випадку із Захарією, він заговорив, щоб засвідчити правильність нового імені свого сина, тим самим прообразуючи філадельфійців, яким дано нове ім'я.

Переможця Я вчиню стовпом у храмі Бога Мого, і він уже не вийде геть; і напишу на ньому ім'я Бога Мого, і ім'я міста Бога Мого, нового Єрусалима, що сходить із неба від Бога Мого; і напишу на ньому Моє нове ім'я. Об'явлення 3:12.

Захарії було дано дощечку, щоб написати нове родинне ім'я Івана.

І сталося, що восьмого дня прийшли обрізати дитя; і хотіли назвати його Захарією, на ім'я батька його. Та мати його у відповідь сказала: Ні; але нехай буде він названий Іваном. І сказали їй: Немає нікого в родині твоїй, хто називався б цим ім'ям. І знаками питали батька його, як він хотів би назвати його. А він, попросивши дощечку для письма, написав, кажучи: Ім'я йому — Іван. І всі дивувалися. І враз відкрилися уста його, і язик його розв'язався, і він почав говорити, благословляючи Бога. Луки 1:59–64.

Нове ім'я Івана узгоджується з церквою Філадельфії, а ім'я Захарія узгоджується з Лаодикією, як це представлено Захарієвим невір'ям у звістку третього ангела. Усі пророки звертаються до останніх днів, а останні дні є історією третього ангела. Отже, ангел, який приніс цю звістку, мусить бути третім ангелом. Захарія відмовився зрозуміти, що Господь

пройде повз Лаодикійську Церкву Адвентистів Сьомого Дня. Про відновлення голосу в цих пророках можна сказати більше, але ми й далі рухатимемося до розуміння пророчої лінії Йосії.

Колесо Йосії

Ми розглянули сімнадцятий ювілейний цикл, що розпочався на Пасху Йосії 622 року до Р. Х., але лінія Йосії починається задовго до 622 року до Р. Х. Повстання Ізраїля, яке звело Саула на престол як першого царя Ізраїля, позначило сорок років, протягом яких цар Саул царював, за якими настали сорок років, протягом яких царював цар Давид, а за ними — сорок років, протягом яких царював Соломон. Відкинення Бога, що так образило пророка Самуїла, сталося 1097 року до Р. Х. і започатковує пророчу лінію бунту, яка завершилася на хресті, коли юдеї проголосили, що не мають царя, крім кесаря.

Та вони закричали: Геть Його, геть Його, розіпни Його! Пилат каже до них: Чи ж Царя вашого маю розіп'яти? Первосвященики відповіли: Немає в нас царя, окрім кесаря. Івана 19:15.

У 1097 році три царі царювали б по сорок років кожен аж до смерті Соломона в 977 р. до Р. Х., після чого царство розділилося на північне й південне.

А потім вони забажали царя; і Бог дав їм Саула, сина Кіса, мужа з племені Веніяминового, на сорок років. Дії 13:21.

Давидові було тридцять років, коли він зацарював, і царював він сорок років. У Хевроні він царював над Юдою сім років і шість місяців; а в Єрусалимі царював тридцять і три роки над усім Ізраїлем та Юдою. 2 Samuel 2:4, 5.

Правління Соломона розпочалося 971 року до Р. Х.; підвалини Храму були закладені в четвертому році Соломона (967 р. до Р. Х.). Будівництво тривало сім років (1 Царів 6:37–38), і Храм було завершено в восьмому місяці одинадцятого року Соломона. Урочисте посвячення відбулося в сьомому місяці (місяці Етанім), під час Свята Кучок (1 Царів 8; 2 Хронік 5–7). Царі, Храм і народ — кожен — представлені в історії періодом у чотириста дев'яносто років, що виразно позначає пророчий період стосовно або царів, або Храму, або народу.

Даниїла було відведено в полон у 607 році до Р. Х., хоча більшість біблійних хронологів указують на 605 рік до Р. Х. Історичний запис має узгоджуватися з пророчим свідченням, а символіка подій, які історично позначені на лінії історії, що починається з бажання мати царя у 1097 році до Р. Х., вимагає, на підставі кількох пророчих свідків, щоб 607 рік до Р. Х. був правильним застосуванням, а не 605 рік до Р. Х. 607 рік до Р. Х. позначає кінець чотирьохсот дев'яноста років у лінії царів, але також започатковує одне з трьох основних представлень сімдесяти років, що трапляються в цій лінії. 607 рік до Р. Х. позначає завершення сімдесяти років, які почалися з полону Манасії у 677 році до Р. Х. Перше представлення символу чотирьохсот дев'яноста років (що має трьох свідків у цій лінії) завершується там, де закінчується один із трьох свідків сімдесяти років і починається інший

свідок сімдесяти років; математична структура свідчить на користь 607 року до Р. Х., попри думку, що Даниїла було відведено в полон у 605 році до Р. Х.

У межі, що вміщує період у 490 років, пов'язаний із царями від 1097 р. до Р. Х. до 607 р. до Р. Х., також містяться 490 років від посвячення Соломонового Храму до посвячення післяполонного Храму Зоровавелем у 516 р. до Р. Х. Ці 490 років складаються з 420 років від посвячення Соломоном у його одинадцятому році, до яких додаються 70 років, протягом яких Храм перебував у спустошенні під час полону, що разом становить 490 років. Третій указ Артаксеркса з'явився на 59 років пізніше, у 457 р. до Р. Х., і позначає початок 490 років, що були «визначені» (відсічені, Даниїл 9:24) для Божого народу, які завершилися в 34 році побиття Стефана камінням. Звичайно, у пророчій лінії, що починається з основоположного відступництва — відкинення Бога та Духа Пророцтва у 1097 р. до Р. Х. — і закінчується тоді, коли Стефан побачив Христа, Який стояв праворуч Бога, є багато інших глибоких хронологічних свідчень. У цьому свідченні ми знаходимо пророче колесо Йосії.

Я кажу «основоположне відступництво», бо початок цієї лінії визначає той час, коли Ізраїль відкинув Бога як Царя, у своєму бажанні мати земного царя, тим самим позначивши підвалину людської монархії Ізраїлю. Я також пишу це щодо колеса Йосії, що означає «підвалина Божа», яке є символом як підвалини, так і основоположного відступництва Божого народу.

Коли Соломон помер і дванадцять племен розділилися на північ і південь, посвячення Єровоамом підробленої системи поклоніння було викрите непокірним пророком, і його викриття містило пророцтво про грядущого царя на ім'я Йосія. Під час засадничого відступництва Єровоама і десяти північних племен було передречено пророцтво про Йосію та його відродження, позначене Великим Пасхальним святом 622 року до Р. Х. Це відродження було спричинене віднайденням писань Мойсея та проголошенням суду над Божим народом за його безперервне відступництво. Коли слова з писань Мойсея були прочитані цареві Йосії, це викликало найбільше відродження в історії Старого Завіту. Пророцтво про майбутнє народження дитини на ім'я Йосія також містило пророче засудження засадничого відступництва, виголошене непокірним пророком проти царя Єровоама.

Прокляття Мойсея, як його називає Даниїл, — це «сім часів» із двадцять шостого розділу Левита, і воно стало основоположним відкриттям Вільяма Міллера, який є символом основоположних істин адвентизму. Наділення звістки Міллера силою 11 серпня 1840 року було здійснене через працю «Йосії» Літча у 1838 і 1840 роках. У 1863 році ті основи було відкинуто, і «сім часів» стали символом не лише основоположних істин філадельфійських міллеритів, але також і символом повстання лаодикійського міллеризму проти основ. Історія міллеритів першого і другого ангелів містить у собі символіку «Йосії», яка буде повторена до найменшої літери в історії ста сорока чотирьох тисяч. Колесо Йосії сягає назад до чаклунства царя Саула, а потім простягається аж до виверження з уст лаодикійської Церкви адвентистів сьомого дня за недільного закону. Колесо Йосії в Єзекіїлі нині перебуває в процесі розпечатування як кульмінація запечатування ста сорока чотирьох

тисяч.

Ми продовжимо розгляд цих питань у наступній статті.